

III

(Akty przygotowawcze)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

OPINIA NR 8/2012

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego

(przedstawiona na mocy art. 325 TFUE)

(2012/C 383/01)

SPIS TREŚCI

	Punkt	Strona
Wprowadzenie	1–5	1
Konieczność doprecyzowania pojęcia „interesów finansowych Unii”	6–9	1–2

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 325 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej ⁽¹⁾,

uwzględniając otrzymany przez Trybunał w dniu 12 września 2012 r. wniosek Rady o wydanie opinii na temat wyżej wymienionego wniosku,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

WPROWADZENIE

1. W celu osiągnięcia swoich celów i realizacji swoich polityk Unia Europejska (UE) pozyskuje niezbędne środki (zob. art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)). Bez niezbędnych środków finansowych UE nie jest w stanie osiągnąć swoich celów.

2. W UE przyjęto dotychczas szereg aktów prawnych mających na celu ochronę jej interesów finansowych.

3. Artykuł 325 ust. 4 TFUE uprawnia Parlament Europejski i Radę do uchwalania niezbędnych środków w dziedzinach

zapobiegania nadużyciom finansowym naruszającym interesy finansowe Unii i zwalczania takich nadużyć.

4. Zgodnie z wnioskiem Komisji Konwencję o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich i załączone do niej protokoły należy uchylić ⁽²⁾. Zastępuje on wcześniejszy wniosek Komisji ⁽³⁾.

5. Trybunał z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji, zgodnie z którym należy ustanowić równoważną i skuteczną ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej we wszystkich państwach członkowskich, aby ograniczać straty pieniędzy publicznych UE lub im zapobiegać, a tym samym zagwarantować odpowiednie wykonanie budżetu.

KONIECZNOŚĆ DOPRECYZOWANIA POJĘCIA „INTERESÓW FINANSOWYCH UNII”

6. Zgodnie z zaleceniem zawartym w poprzednich opiniach ⁽⁴⁾ Trybunał jest zdania, że pojęcie „interesów finansowych Unii”, będące centralnym elementem wszelkiego prawodawstwa w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych, należy precyzyjnie zdefiniować. Trybunał z zadowoleniem przyjmuje zatem wprowadzenie takiej definicji we wniosku Komisji.

⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 49.

⁽³⁾ COM(2001) 272 final z dnia 23 maja 2001 r., zmieniony przez COM(2002) 577 final z dnia 16 października 2002 r. Wniosek ten nie został formalnie przyjęty.

⁽⁴⁾ Zob. pkt 12 opinii nr 6/2011 (Dz.U. C 254 z 30.8.2011, s. 1) oraz pkt 38 opinii nr 8/2005 (Dz.U. C 313 z 9.12.2005, s. 1).

⁽¹⁾ COM(2012) 363 final z dnia 11 lipca 2012 r.

7. Trybunał zauważa, że definicja zawarta w art. 2 wniosku odnosi się wyłącznie do dochodów i wydatków objętych przez następujące budżety, uzyskanych za ich pośrednictwem i należnych na ich rzecz: budżet Unii, budżety instytucji, organów, urzędów i agencji ustanowionych na mocy Traktatów oraz budżety zarządzane i monitorowane przez te podmioty. Jednak termin „budżet” nie jest właściwy ani w przypadku Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, ani w przypadku Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju i Europejskiego Mechanizmu Stabilności. Funkcjonowanie tych podmiotów ewidentnie służy interesom finansowym Unii Europejskiej, ale jest przeważnie finansowane z ich kapitału własnego lub z dochodów uzyskanych z ich działalności, na przykład w zakresie zaciągania i udzielania pożyczek. Należy zatem doprecyzować definicję, aby odzwierciedlała ona fakt, że interesy finansowe Unii dotyczą wszystkich aktywów i pasywów zarządzanych przez Unię i jej instytucje lub w ich imieniu, a także wszystkich jej operacji finansowych, w tym działalności w zakresie zaciągania i udzielania pożyczek.

8. Trybunał zauważa, że nadużycia dotyczące podatku od wartości dodanej (VAT) są objęte zakresem proponowanej dyrektywy, i zgadza się, że ten rodzaj nadużyć finansowych może naruszać interesy finansowe Unii, chociaż największe skutki tych nadużyć są odczuwalne w państwach członkowskich, w których są popełniane. Z uwagi na to, że ten rodzaj nadużyć ma często wymiar transgraniczny, nie można go zwalczać jedynie na szczeblu krajowym. Skuteczne zwalczanie nadużyć dotyczących podatku VAT wymaga zatem wydajnej współpracy między państwami członkowskimi ⁽¹⁾.

9. Trybunał zauważa ponadto, że art. 4 wniosku dotyczy szeregu przestępstw kryminalnych związanych z nadużyciami i wpływających na interesy finansowe Unii. W odniesieniu do definicji łapownictwa w proponowanym brzmieniu art. 4 ust. 3 Trybunał zaleca doprecyzowanie, że łapownictwo urzędników, którzy otrzymują wynagrodzenie od instytucji UE, automatycznie uznaje się za sprzeczne z interesami finansowymi Unii ⁽²⁾.

Niniejsza opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2012 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Prezes

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie specjalne nr 8/2007 dotyczące współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od towarów i usług (Dz.U. C 20 z 25.1.2008).

⁽²⁾ Zob. również zaproponowane przez Trybunał zmienione brzmienie art. 4 uwzględnione w opinii nr 9/2001 w sprawie wniosku Komisji COM(2001) 272 z dnia 23 maja 2001 r. (Dz.U. C 14 z 17.1.2002, s. 1).